

Олег П. П'явка*

ОЦІНКА СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОЇ РЕЗИЛЬЄНТНОСТІ (СТІЙКОСТІ) СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ ДО ЗОВНІШНІХ ЕКСТЕРНАЛІЙ ГЛОБАЛЬНОГО, КОНТИНЕНТАЛЬНОГО ТА НАЦІОНАЛЬНОГО МАСШТАБУ

У статті проведено експрес-оцінку рівня соціально-економічної резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання в Україні до зовнішніх екстерналій глобального, континентального та національного масштабу. Виявлено, що ключовими фазами негативних екстерналій стали – початок гібридної війни у 2014 році (Фаза 1), пандемія коронавірусу з 2020 року (Фаза 2), але найбільшою мірою – повномасштабна війна починаючи з 2022 року (Фаза 3). Кожна з цих фаз посилювала деструктивний ефект попередньої. Встановлено, що під час перших двох фаз бізнес продемонстрував відносну життєздатність завдяки наявному запасу фінансово-економічної міцності, що дозволило зберегти темпи реалізації продукції навіть в умовах жорстких обмежень в період пандемії коронавірусу. Повномасштабна збройна агресія 2022 року спричинила найглибшу рецесію, яка виявилася у різкому падінні реальних обсягів реалізації (на 12,1% у порівнянних цінах) та суттєвому зниженні обсягів реалізації продукції (товарів, послуг) суб'єктів господарювання. Результати проведеної експрес-оцінки на основі порівняння темпів росту обсягів реалізації та ВВП показали, що суб'єкти господарювання зберігають високу стійкість до внутрішніх шоків, проте їхня резильєнтність (стійкість) відносно глобальних та континентальних економічних шоків у 2022–2024 рр. досягла мінімуму починаючи з 2010 року. Початок адаптивного відновлення з 2023 року став наслідком дії державних програм економічного стимулювання розвитку середнього і малого бізнесу в Україні, що підтверджує його значну роль як основного драйвера стабілізації національної економіки.

Ключові слова: соціально-економічна резильєнтність, стійкість, суб'єкти господарювання, бізнес в Україні, негативні екстерналії, валовий внутрішній продукт, обсяг реалізації продукції, пандемія коронавірусу, війна в Україні.

Рис. 3. Табл. 1. Літ. 13.

DOI: 10.32752/1993-6788-2025-1-294-171-181

Oleh Pyavka

ASSESSMENT OF THE SOCIO-ECONOMIC RESILIENCE (RESILIENCE) OF ECONOMIC ENTITIES TO EXTERNAL GLOBAL, CONTINENTAL AND NATIONAL EXTERNALITIES

The article provides an express assessment of the level of socio-economic resilience (stability) of economic entities in Ukraine to external externalities on a global, continental and national scale. It was found that the key phases of negative externalities were the start of the hybrid war in 2014 (Phase 1), the coronavirus pandemic since 2020 (Phase 2), but most significantly, the full-scale war since 2022 (Phase 3). Each of these phases intensified the destructive effect of the previous one. During the period 2010-2023, there was a steady trend towards a reduction of more than 30% in the number of employed and hired workers, indicating a significant decline in human resources and a partial redistribution of labour resources in favour of small businesses. It has been established that during the first two phases, the business demonstrated relative viability thanks to its existing reserves of financial and economic strength, which allowed it to maintain sales rates even under the severe restrictions imposed during the coronavirus pandemic. The full-scale armed

* Lutsk National Technical University, Ukraine.

aggression of 2022 caused the deepest recession, which manifested itself in a sharp drop in real sales volumes (by 12.1% in comparable prices) and a significant decrease in the sales volumes (goods, services) of business entities. The results of an express assessment based on a comparison of sales growth rates and GDP showed that economic entities remain highly resistant to internal shocks, but their resilience to global and continental economic shocks in 2022–2024 has reached its lowest level since 2010. The start of adaptive recovery in 2023 was the result of government programmes to stimulate the development of small and medium-sized businesses in Ukraine, confirming its significant role as the main driver of national economic stabilisation.

Keywords: socio-economic resilience, stability, economic entities, business in Ukraine, negative externalities, gross domestic product, sales volume, coronavirus pandemic, war in Ukraine.

Peer-reviewed, approved and placed: 05.12.2025

Постановка проблеми. З початку війни в Україні, фактично з 2014 р., вітчизняні суб'єкти господарювання функціонують у середовищі безперервного впливу негативних екстерналій. Додатковий вплив негативних зовнішніх чинників спостерігалася також під час пандемії COVID-19 у 2020 році. Водночас найбільш значний дестабілізуючий вплив на фінансово-економічну діяльність суб'єктів господарювання в Україні спричинила повномасштабна збройна агресія РФ починаючи з 24.02.2022 р. Це зумовило додаткову актуальність проведення поглиблених наукових досліджень динаміки показників та оцінки соціально-економічної резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання у відповідні періоди впливу негативних екстерналій задля ідентифікації їхнього потенціалу щодо превентивного реагування та адаптивності до екзогенних викликів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Науковими дослідженнями ключових проблем резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання до негативних екстерналій, особливо внаслідок повномасштабної війни, займаються провідні вчені наукових установ Національної академії наук України. Зокрема, колектив вчених Інституту демографії та досліджень якості життя під керівництвом академіка Е. М. Лібанової досліджував інституційне забезпечення резильєнтності економіки України [6]. Вчені Інституту економіки та прогнозування під керівництвом академіка В.М. Гейця досліджували соціальну резильєнтність національної економіки крізь призму досвіду Європейського Союзу та України [4]. Дослідники Інституту економіки промисловості під керівництвом академіка О.І. Амоші вивчали резильєнтність суб'єктів ринку на прикладі підприємств добувної галузі [1], а під керівництвом професора О.Ф. Новікової – резильєнтність соціально-трудової сфери в контексті повоєнної розбудови економіки України [9]. Крім того, протягом останніх років проведено багато досліджень, які стосуються окремих ключових проблем теорії, методології, аналізу, оцінки та обґрунтування заходів забезпечення резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання до негативних екстерналій, зокрема таких вчених: Волошина О. [3], Близнюк В. та ін. [2], Лігоненко Л.О. та Андрійчук В. А. [8], Хаустова В. Є. та Решетняк О. І. [10], Череватський Д. Ю. [11], Шубалий О.М. та Бровченко Б.Ю. [12] та інші. Водночас мало уваги даними дослідниками було приділено проведенню оцінки соціально-економічної резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання в Україні до зовнішніх екстерналій глобального, континентального та національного масштабу.

Мета дослідження. Ціль даного дослідження полягає у проведенні експрес-оцінки соціально-економічної резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання в Україні до зовнішніх екстерналій глобального, континентального та національного масштабу.

Основні результати дослідження. Проведення оцінки соціально-економічної резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання в умовах негативних екстерналій є доволі складаним завданням. Його проведення потребує вивчення тенденцій зміни ключових показників діяльності суб'єктів господарювання та паралельну оцінку в цьому контексті впливу зовнішніх негативних факторів або екстерналій. Якщо брати за основу дослідження період починаючи з 2010 року, то можна виділити кілька ключових фаз впливу негативних екстерналій:

– перша фаза – 2014 рік – початок війни в Україні, яку можна також назвати як «гібридна війна» рф проти нашої країни внаслідок «Революції Гідності» або «Євромайдану», наслідком якої стала анексія Автономної Республіки Крим та окупація частини територій Донецької і Луганської областей;

– друга фаза – 2020 рік – початок пандемії коронавірусу COVID-19 в Україні та введення жорстких обмежень в усіх сферах життя країни;

– третя фаза – 2022 рік – початок повномасштабної війни в Україні, що супроводжувався окупацією понад 20% території України, масовою міграцією населення, масовими руйнуваннями цивільної інфраструктури тощо.

Особливо складно проводити такі дослідження в період війни в умовах обмеженості офіційних статистичних даних. Адже, наразі Державна служба статистики України [5] за період 2010-20223 рр. оприлюднювала дані про загальні економічні показники діяльності суб'єктів господарювання, такі як: їх кількість суб'єктів господарювання, кількість зайнятих та найманих працівників, реалізованої продукції (товарів, послуг). Тоді як відсутні дані про фінансові результати, рентабельність діяльності та показники балансу суб'єктів господарювання. Тому на основі наявних показників можна провести загальний експрес-аналіз економічної діяльності суб'єктів господарювання в Україні за 2010-2023 роки (табл. 1).

Загалом видно, що кількість суб'єктів господарювання протягом аналізованого періоду поступово зменшувалася, хоча мінімального значення цей показник набув не з початком повномасштабної війни у 2022 році, а у 2012 році (1600 тис. од.). Як позитив можна відмітити певне зростання цього показника у 2023 році до 1913 тис. суб'єктів. Але загалом за період цей показник знизився на 271 тис. одиниць, або 12,4%. В той же час детальніший аналіз даного показника у розрахунку на 10 тис. осіб наявного населення показав, що він до початку повномасштабної війни характеризувався певною стабільністю, знов же набувши мінімального значення у 2012 році (351 тис. од.), а період пандемії коронавірусу навіть збільшувався. Це свідчить про збереження економічної активності бізнесу навіть в періоди негативних зовнішніх екстерналій.

Детальніший аналіз зміни кількості зайнятих та кількості найманих працівників свідчить про наявність тенденції до зниження цих показників протягом усього періоду.

Таблиця 1. Динаміка основних показників економічної діяльності суб'єктів господарювання в Україні за 2010-2023 роки, побудовано та розраховано автором на основі даних [5]

Показники	2010 рік	2011 рік	2012 рік	2013 рік	2014 рік	2015 рік	2016 рік	2017 рік	2018 рік	2019 рік	2020 рік	2021 рік	2022 рік	2023 рік	Абсол. приріст за період, +, -	Темп приросту за період, %
Кількість суб'єктів господарювання, тис. одиниць	2184	1702	1600	1722	1932	1974	1866	1805	1840	1942	1974	1956	1733	1913	-271	-12,4
Кількість суб'єктів господарювання на 10 тис. осіб наявного населення, одиниць	477	372	351	378	450	462	437	425	435	462	473	473	-	-0,8
Кількість зайнятих працівників, тис. осіб	10773	10165	9958	9729	8797	8180	8108	8141	8533	9018	8932	8936	7502	7422	-3351	-31,1
Кількість найманих працівників, тис. осіб	8846	8758	8620	8279	7100	6438	6462	6576	6960	7291	7254	7249	5985	5735	-3111	-35,2
Литова вага підприємств у кількості найманих працівників, %	88,6	88,1	87,9	88,0	87,2	89,8	88,4	86,9	84,3	85,6	86,7	86,8	89,1	86,7	-1,9	-2,2
Обсяг реалізованої продукції (товарів, послуг), млрд. грн	3597	4202	4460	4334	4460	5557	6727	8312	9967	10524	11062	14990	11120	13575	9978	277,4
Литова вага підприємств в обсязі реалізації продукції (товарів, послуг), %	93,6	95,0	94,2	93,4	93,5	92,8	92,7	92,7	92,4	91,6	90,8	90,8	99,2	99,1	5,5	5,9
Обсяг реалізованої продукції (товарів, послуг) у цінах на початок 2010 року, млрд. грн	3288	3557	3752	3658	3357	2813	2990	3229	3492	3417	3497	4332	2673	2891	-397	-12,1
Обсяг реалізованої продукції (товарів, послуг) у цінах на початок 2010 року на 1 зайнятого працівника, тис. грн./особу	305,2	349,9	376,8	375,9	381,6	343,9	368,7	396,7	409,2	378,9	391,5	484,7	356,3	389,5	84	27,6

Примітка. Тетлова карта характеризує — чим більший показник, тим насиченішим є відтінок зеленого кольору.

Особливо різкі негативні зміни відбулися з початком повномасштабної війни, а загалом за 2014–2023 рр. ці показники знизилися відповідно на 31,1% та 35,2%. Також протягом цього періоду зменшувалася і питома вага підприємств у кількості найманих працівників з 88,6% до 86,7%, що говорить про певний «відтік» кадрів у сферу малого бізнесу.

Подальший аналіз зміни обсягу реалізованої продукції (товарів, послуг) суб'єктів господарювання у діючих цінах свідчить про значне зростання цього показника, але через кумулятивний вплив інфляції цей показник не можна вважати репрезентативним. Тому розраховано і взято до уваги показник обсягу реалізованої продукції (товарів, послуг) у цінах на початок 2010 року, зміна якого свідчить про суттєве зменшення доходів від реалізації, особливо у перші роки повномасштабної війни, а загалом за період на 397 млрд. грн., або 12,1%. Хоча, з іншого боку, протягом усього періоду відбувалося зростання частки підприємств в обсязі реалізації продукції (товарів, послуг), зокрема до максимальних понад 99% у 2022–2023 рр. через зменшення доходності малого бізнесу у період повномасштабної війни.

Надалі важливо детальніше проаналізувати та порівняти тенденції основних показників діяльності суб'єктів господарювання в Україні протягом аналізованого періоду, зокрема в умовах впливу негативних екстерналій (рис. 1).

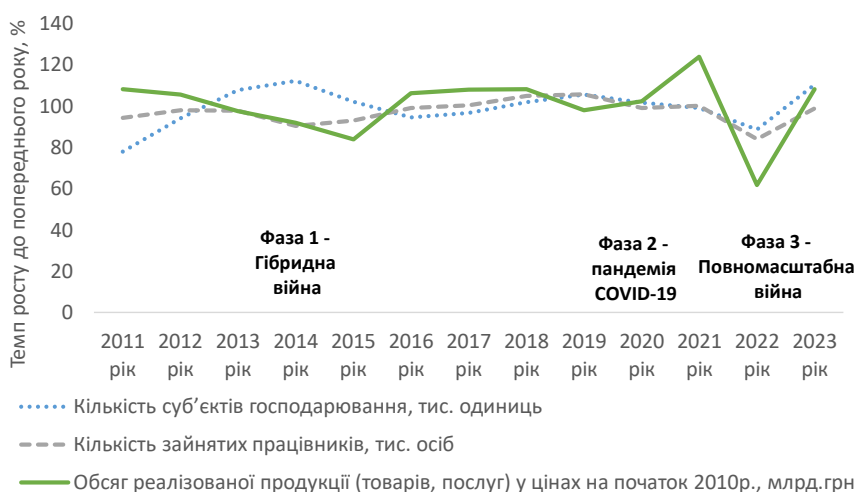

Рис. 1. Порівняння темпів росту основних показників діяльності суб'єктів господарювання в Україні за 2011–2023 рр., розраховано та побудовано автором на основі даних [5]

Як бачимо, з початку Фази 1 (початку Гібридної війни) відчутні негативні зміни були характерні тільки для показників кількості зайнятих працівників та обсягу реалізації продукції (товарів, послуг) у порівняних цінах, тоді як зменшення кількості суб'єктів господарювання спостерігалось з певним часовим лагом пізніше у 2015 році. Адже, суб'єкти господарювання мали

певний запас фінансово-економічної міцності, щоб протистояти цій негативній екстерналії.

Аналізуючи зміну показників у період Фази 2 (Пандемії COVID-19), можна виділити зменшення тільки кількості суб'єктів господарювання та кількості зайнятих працівників, тоді як обсяг реалізації продукції (товарів, послуг) навпаки мав тенденцію до незначного зростання. Це пояснюється тим, що бізнес до початку пандемії мав хороші стартові передумови для зростання, і навіть, дана негативна екстерналія загалом не зупинила загальне зростання обсягів реалізації, які в період адаптації до її наслідків уже в 2021 році продемонстрували значний ріст на фоні стабілізації інших розглянутих показників.

Але найглибша економічна криза була характерна для Фази 3 (Повномасштабна війна), що супроводжувалася різким зниженням усіх розглянутих основних показників діяльності суб'єктів господарювання, особливо обсягу реалізованої продукції (товарів, послуг).

Слід також врахувати, що із настанням кожної наступної фази негативний вплив екстерналій попередньої фази не припинявся, тобто, по-суті, відбувалася кумулятивна дії попередніх і поточної фаз, що очевидно тільки посилювало негативний ефект. Також слід відмітити, що інтенсивність та ступінь негативного впливу екстерналій з переходу від Фази 2 до Фази 3 збільшилася. Як певний позитив можна відзначити позитивну тенденцію до відновлення основних показників діяльності суб'єктів господарювання у 2023 році, зокрема показника кількості суб'єктів господарювання внаслідок початку реалізації державних програм стимулювання розвитку середнього і малого бізнесу в Україні.

В той же час, важливо вивчити наскільки вітчизняні суб'єкти господарювання здатні адаптуватися до негативних екстерналій національного, регіонального та глобального масштабів. Вважаємо, що експрес-оцінку ступеня резильєнтності (стійкості) з позицій адаптації до негативних екстерналій можна провести на основі порівняння і співставлення кумулятивних темпів росту обсягу реалізації продукції (товарів, послуг) суб'єктів з темпами росту реального Валового внутрішнього продукту Світової економіки (характеризуватиме резильєнтність (стійкість) адаптацію до екстерналій глобального масштабу), економіки Європейського Союзу (адаптацію до екстерналій континентального масштабу) та економіки України (адаптацію до екстерналій національного масштабу).

Для оцінки ступеня адаптації суб'єктів господарювання до впливу негативних екстерналій на рисунку 2 на основі використання Баз даних Світового банку [13] представлено порівняння кумулятивних темпів росту ВВП на рівні економік світу, ЄС та України з кумулятивними темпами росту обсягу реалізації продукції (товарів, послуг) суб'єктів господарювання.

З рисунка видно, що до початку гібридної війни (2014 року) суб'єкти господарювання забезпечували порівняно вищі темпи росту реалізації, ніж темпи росту ВВП на рівнях світовому, ЄС та України. Але у 2015 році кумулятивний темп росту обсягу реалізації знизився до 95,6%, але дещо випереджав реальний темп росту ВВП України. Надалі тільки у 2021 році було

досягнуто максимального значення цього показника (147,2%), що перевищив кумулятивні темпи росту економіки глобального, регіонального і національного рівнів. Але внаслідок негативних екстерналій через повномасштабну війну відбулося різке зниження темпу росту обсягу реалізації суб'єктів господарювання до мінімального рівня (90,9%) у 2022 році з незначними зростаннями у 2023-2024 рр., що не дозволило компенсувати втрати внаслідок війни порівняно з кумулятивними темпами розвитку економік світу та ЄС.

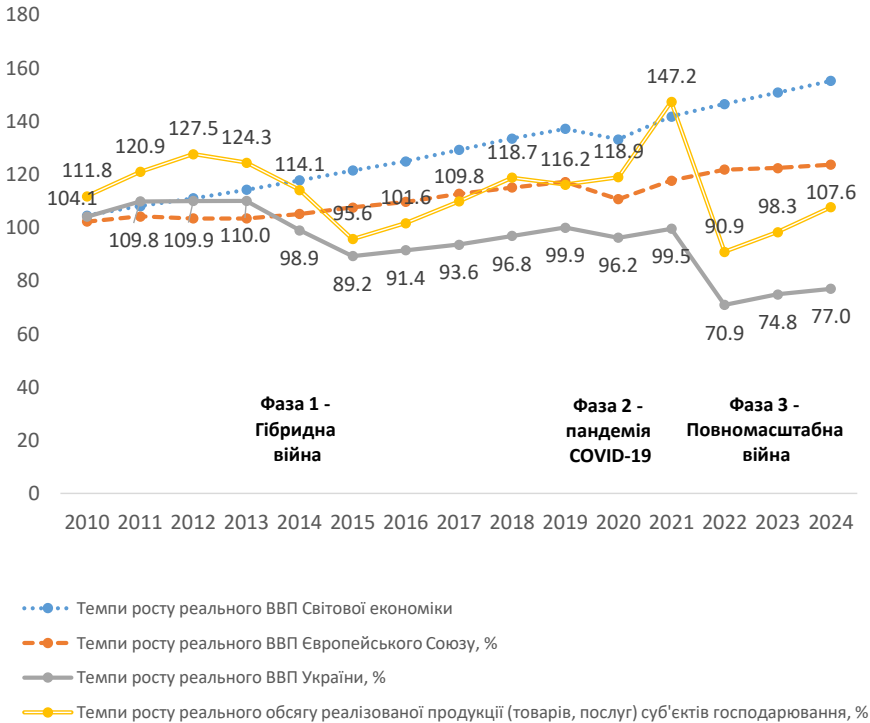

Рис. 2. Порівняння кумулятивних темпів росту реального ВВП у світовій економіці, Європейському Союзі та Україні з темпом росту реального обсягу реалізованої продукції (товарів, послуг) суб'єктів господарювання за 2010-2024 рр., розраховано та побудовано автором на основі даних [13]

Вважаємо за доцільне для проведення експрес-оцінки рівня соціально-економічної резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання до зовнішніх екстерналій глобального, континентального та національного масштабу розрахувати співвідношення кумулятивних темпів росту обсягів реалізації суб'єктів господарювання та кумулятивних темпів росту ВВП у світовій економіці, в ЄС та в Україні. Якщо цей показник переважатиме 1, то можна загалом припустити, що суб'єкти господарювання демонструють високий рівень резильєнтності (або стійкості), а якщо він буде меншим за 1, то навпаки

— рівень резильєнтності (стійкості) низький. Результати розрахунку рівня резильєнтності (стікості) до негативних екстерналій глобального, континентального та національного масштабу представлено на рисунку 3.

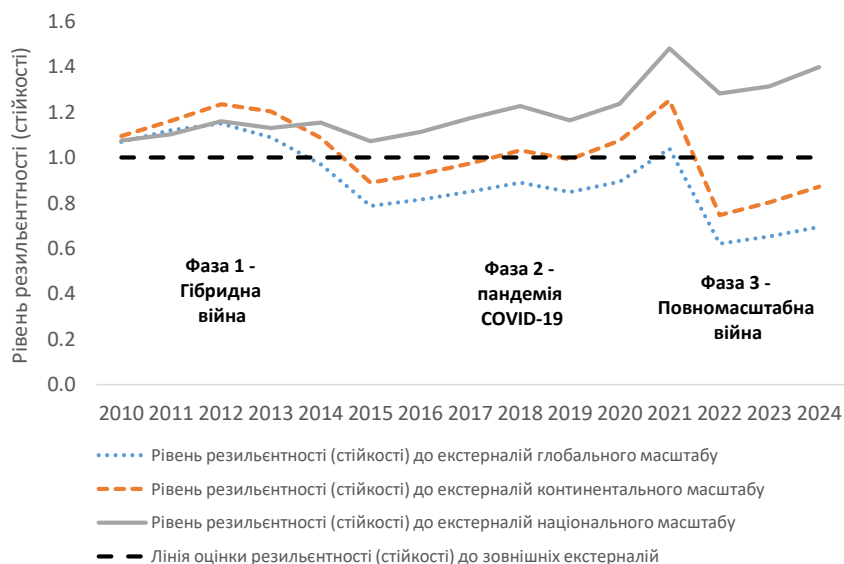

Рис. 3. Узагальнена оцінка зміни рівня соціально-економічної резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання до зовнішніх екстерналій глобального, континентального та національного масштабу за 2010-2023 рр., розраховано та побудовано автором на основі даних рисунку 2

Можемо також підтвердити попередні висновки, що суб'єкти господарювання є своєрідними драйверами економічного зростання в Україні, адже протягом усього періоду 2010-2024 рр. забезпечували високий рівень резильєнтності навіть на фоні попередньо згаданих негативних екстерналій у національній економіці. В той же час, стійкість до екстерналій глобального і континентального рівня суттєво знизилася у 2015 році, хоча після пандемії коронавірусу у 2021 році знову забезпечено високий рівень резильєнтності за усіма критеріями порівняння. Але у перші роки повномасштабної війни (2022-2024 рр.) суб'єкти господарювання демонстрували найнижчі рівні резильєнтності (стійкості) до екстерналій глобального і континентального рівня за увесь аналізований період, зберігаючи високий рівень стійкості до екстерналій національного масштабу.

Висновки. Отже, проведений аналіз динаміки основних показників, які характеризують соціально-економічну резильєнтність (стійкість) суб'єктів господарювання до негативних екстерналій, свідчить, що ключовими фазами негативного впливу зовнішніх факторів стали – початок гібридної війни у 2014 році (Фаза 1), пандемія коронавірусу з 2020 року (Фаза 2), але найбільшою мірою – повномасштабна війна починаючи з 2022 року (Фаза 3). Кожна з цих фаз посилювала деструктивний ефект попередньої.

Протягом періоду 2010-2023 рр. зафіксовано стійку тенденцію до скорочення чисельності зайнятих (на 31,1%) і найманих працівників (на 35,2%), що свідчить про значне зниження кадрового потенціалу та частковий перерозподіл трудових ресурсів на користь малого підприємництва.

Встановлено, що під час перших двох фаз бізнес продемонстрував відносну життєздатність завдяки наявному запасу фінансово-економічної міцності, що дозволило зберегти темпи реалізації продукції навіть в умовах жорстких обмежень в період пандемії коронавірусу. Повномасштабна збройна агресія 2022 року спричинила найглибшу рецесію, яка виявилася у різкому падінні реальних обсягів реалізації (на 12,1% у порівнянних цінах) та суттєвому зниженні обсягів реалізації продукції (товарів, послуг) суб'єктів господарювання.

Результати проведеної експрес-оцінки на основі порівняння темпів росту обсягів реалізації та ВВП показали, що суб'єкти господарювання зберігають високу стійкість до внутрішніх національних шоків, проте їхня резильєнтність (стійкість) відносно глобальних та континентальних економічних шоків у 2022–2024 рр. досягла мінімуму починаючи з 2010 року. Натомість позитивна динаміка кількості суб'єктів господарювання у 2023 році вказує на початок адаптивного відновлення, як наслідок дії державних програм економічного стимулювання розвитку середнього і малого бізнесу в Україні, що підтверджує його значну роль як основного драйвера стабілізації національної економіки.

Відповідно, перспективи подальших досліджень можуть бути пов'язані з проведенням детальнішої оцінки соціально-економічної резильєнтності (стійкості) суб'єктів господарювання на видах економічної діяльності та регіонами, тобто на мезорівні, а також обґрунтуванням комплексу заходів для вдосконалення системи економічного стимулювання забезпечення резильєнтності (стійкості) бізнесу до можливих нових негативних екстерналій глобального і континентального масштабу.

1. Амоша О. І., Череватський Д. Ю., Баш В. О. (2023). Щодо резильєнтності суб'єктів ринку на прикладі підприємств добувної галузі. Економіка промисловості. № 4. С. 5-21. <http://doi.org/10.15407/econindustry2023.04.005>

2. Близнюк В., Шумська С., Бурлай Т., Борзенко О., Аргіріу А.-С. (2024). Резильєнтність соціально-економічної системи: стратегія і тактика мінімізації нерівностей українського суспільства. Журнал європейської економіки, вип. 23, вип. 4, Грудень 2024, С. 583-0, <https://jeej.wunu.edu.ua/index.php/ukjee/article/view/1805>

3. Волошина, О. (2023). Резильєнтність соціальних систем в кризових станах. Вісник Національного університету оборони України, 74(4), 39–45. <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2023-74-4-39-45>

4. Геєць, В., Бурлай Т., Близнюк В. Соціальна резильєнтність національної економіки крізь призму досвіду Європейського Союзу та України. Економічна теорія. 2023. № 3. С. 5-43. <https://doi.org/10.15407/etet2023.03.005>

5. Державна служба статистики України. (2025): офіційний веб-сайт. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/>

6. Інституційне забезпечення резильєнтності економіки України : монографія / за ред. Е.М. Лібанової ; авт. колектив. Харків : ФОП Лібуркіна Л. М., 2025. 424 с.

7. Лещух, І. (2024). Еволюція теоретичних підходів до дослідження соціально-економічної резильєнтності країни та регіонів в умовах нестабільності. Економіка та суспільство, (61). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-50>

8. Лігоненко Л. О., Андрійчук В. А. (2023). Резильєнтність в економічному контексті: аналіз світових трендів та перспективи наукових досліджень. Стратегія економічного розвитку України. Вип. 52. С. 16–37. <https://doi.org/10.33111/sedu.2023.52.016.037>

9. Новікова, О., Цимбал, О., & Остафійчук, Я. (2024). Становлення резильєнтності соціально-трудової сфери в контексті повоєнної розбудови економіки України. Економіка України, 67(7 (752)), 94–112. <https://doi.org/10.15407/economyukr.2024.07.094>

10. Хаустова В. Є., Решетняк О. І. (2023). Резильєнтність економіки: сутність і виклики для України. Бізнес Інформ. № 7. С. 30–41.

11. Череватський Д. Ю. (2023). Резильєнтність економіки та економіка резильєнтності. Економіка промисловості. № 1. С. 31–39.

12. Шубалий О. М., Бровченко Б. Ю. (2024). Оцінка соціально-економічної безпеки підприємств в Україні в умовах негативних екстерналій. Економічні науки : збірник наукових праць ЛНТУ. Серія «Регіональна економіка». Випуск 21(83). 2024. С. 489–495. http://e-region.lutsk-ntu.com.ua/index.php/ekonomichni_nauky/issue/archive

13. World Bank. (2025). World Development Indicators database. GDP growth (annual %). <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG>

1. Amosha, O. I., Cherevatskyi, D. Yu., & Bash, V. O. (2023). Shchodo rezyl'ientnosti subiektiv rynku na prykladi pidpryiemstv dobuвної haluzi [On the resilience of market entities on the example of mining enterprises]. *Ekonomika promyslovosti [Economy of Industry]*, (4), 5–21. <https://doi.org/10.15407/econindustry2023.04.005>

2. Blyzniuk, V., Shumska, S., Burlai, T., Borzenko, O., & Argiriou, A.-S. (2024). Rezyliantnist sotsialno-ekonomichnoi systemy: stratehiia i taktyka minimizatsii nerivnosti ukrainskoho suspilstva [Resilience of the socio-economic system: Strategy and tactics of minimizing inequalities in Ukrainian society]. *Journal of European Economy*, 23(4), 583–600. <https://jeej.wunu.edu.ua/index.php/ukjee/article/view/1805>

3. Voloshyna, O. (2023). Rezyliantnist sotsialnykh system v kryzovykh stanakh [Resilience of social systems in crisis states]. *Visnyk Natsionalnoho universytetu oborony Ukrainy [Bulletin of the National Defense University of Ukraine]*, 74(4), 39–45. <https://doi.org/10.33099/2617-6858-2023-74-4-39-45>

4. Heiets, V., Burlay, T., & Blyzniuk, V. (2023). Sotsialna rezyliantnist natsionalnoi ekonomiky kriz pryзму dosvidu Yevropeiskoho Soiuzu ta Ukrainy [Social resilience of the national economy through the prism of the experience of the European Union and Ukraine]. *Ekonomichna teoriia [Economic Theory]*, (3), 5–43. <https://doi.org/10.15407/etet2023.03.005>

5. State Statistics Service of Ukraine. (2025). Official website. <https://www.ukrstat.gov.ua/>

6. Libanova, E. M. (Ed.). (2025). *Instytutsiine zabezpechennia rezyliantnosti ekonomiky Ukrainy [Institutional support for the resilience of the Ukrainian economy] (Monograph)*. Liburkina L. M.

7. Leshchukh, I. (2024). Evoliutsiia teoretychnykh pidkhodiv do doslidzhennia sotsialno-ekonomichnoi rezyliantnosti krainy ta rehioniv v umovakh nestabilnosti [Evolution of theoretical approaches to the study of socio-economic resilience of the country and regions under conditions of instability]. *Ekonomika ta suspilstvo [Economy and Society]*, (61). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-61-50>

8. Lihonenko, L. O., & Andriichuk, V. A. (2023). Rezyliantnist v ekonomichnomu konteksti: analiz svitovykh trendiv ta perspektivy naukovykh doslidzhen [Resilience in the economic context: Analysis of world trends and prospects for scientific research]. *Stratehiia ekonomichnoho rozvytku Ukrainy [Strategy of Economic Development of Ukraine]*, (52), 16–37. <https://doi.org/10.33111/sedu.2023.52.016.037>

9. Novikova, O., Tsymbal, O., & Ostafiihuk, Ya. (2024). Stanovlennia rezyliantnosti sotsialno-trudovoi sfery v konteksti povoiennoi rozbudovy ekonomiky Ukrainy [The formation of resilience of the socio-labor sphere in the context of the post-war development of the economy of Ukraine]. *Ekonomika Ukrainy [Economy of Ukraine]*, 67(7), 94–112. <https://doi.org/10.15407/economyukr.2024.07.094>

10. Khaustova, V. Ye., & Reshetniak, O. I. (2023). Rezyliantnist ekonomiky: sutnist i vyklyky dlia Ukrainy [Economic resilience: Essence and challenges for Ukraine]. *Biznes Inform [Business Inform]*, (7), 30–41.

11. Cherevatskyi, D. Yu. (2023). Rezyliantnist ekonomiky ta ekonomika rezyliantnosti [Resilience of the economy and the economy of resilience]. *Ekonomika promyslovosti [Economy of Industry]*, (1), 31–39.

12. Shubalyi, O. M., & Brovchenko, B. Yu. (2024). Otsinka sotsialno-ekonomichnoi bezpeky pidpryiemstv v Ukraini v umovakh nehativnykh eksternalii [Assessment of socio-economic security of enter-

prises in Ukraine under conditions of negative externalities]. *Ekonomichni nauky: Serii "Rehionalna ekonomika"* [Economic Sciences: "Regional Economy" Series], 21(83), 489–495.

13. World Bank. (2025). World Development Indicators database. GDP growth (annual %). <https://data.worldbank.org/indicator/NY.GDP.MKTP.KD.ZG>